

Vild, vildere, Volbeat

■ Danmarks største rockband netop nu hedder Volbeat. Dets koncerter, attitude og sceneshow sender guitargangsterne og soulweeperne helt i toppen af den hjemlige superliga

KONCERT
"Volbeat"
★★★★★

Det er umuligt at være i tvivl om, hvorvidt Volbeat har forbedret gruppens egenskaber på en scene, siden den sidste optrådte i Odenses akustiske katastrofe i Idrætshallen. Alt er større og bedre denne gang.

Scenen er så bred, at nævnte idrætshal er to meter for smal. Lydniveauet er på samme ekstreme antal decibel som legendariske Motörhead, der banker ud af højtalerne, inden Volbeat går på. Men lyden er relativ klar og ikke nær så mudret som tidligere. Den uundværlige dobbelte stortromme føles ind imellem som et decideret, fysisk overgreb. Men af den slags man ikke vil være foruden.

Sidst men ikke mindst er setlisten blevet hørbart mere nuanceret, især efter de hårdeste numre fra seneste album "Beyond Hell/Above Heaven" er blevet lykkeligt integreret. Det giver dynamik og afveksling i et musikalsk udtryk, der stadig har en tendens til at blive for ensformig og endimensional. Men netop på grund af nye numre som "16 Dollars", "7 Shots", "Evelyn" og "Who They Are" når man aldrig at kede sig, hvilket jeg må indrømme skete på forrige turné.

Hvis Volbeat bød på samme engagement og gejst til

■ Alt ved Volbeat var større og bedre i Arena Fyn end ved gruppens sidste optræden i Idrætshallen.

forrige koncert i København, er det et mysterium, hvordan Thomas Treo fra Ekstra Bladet kunne nøjes med tre stjerner.

Takkesang var et fejlskud

Men at Michael Poulsen bruger så meget energi og så mange kommentarer på en i hans øjne uretfærdig anmeldelse, er dårlig stil.

Uanset hvor sjove kommentarer som: "Hvis I møder Treo, vil I så ikke give ham samme behandling som i et fængsel?" end måtte være, fal-

der de tilbage på frontmanden, der kommer til at fremstå som en musiker, der ikke tåler kritik uanset smilet. Der vil uvilkårligt komme kritik, når man i to timer stiller sig op midt i stroboskoplyset foran 5000 mennesker med vidt forskellige aldre, musikalske præferencer og personlige baggrunde.

Ringeste nummer og største fejlskud på en næsten fejlfri aften i Arena Fyn er takkenummeret "Thanks", hvor Volbeat inviterer 10 fans med på scenen. Det er med til at

spolere et i forvejen underligt ustruktureret nummer, der slet ikke har samme charme og glimt i øjet som den mere motiverende og medrivende Kessler-tribute "A Warriors Call".

I København havde Kessler været på scenen, Odense måtte "nøjes" med Johan Olsen fra Magtens Korridorer, der endnu engang gav sit skrigende besyv med på "Garden's Tale", der er en blandt en håndfuld af de bedst spillede numre, der injicerer eufori direkte i venerne på publikum.

Jeg er ikke personligt til alt for meget tivolisering, og det er meget tæt på, at en nogen støvsugende mand og en galning i sumobryder-dragt på scenen trækker en stjerne ned. Men det ville ikke være fair med fire stjerner, da Volbeat i den grad har løftet sig musikalsk og showmæssigt de seneste to år.

Man kan diskutere, hvorvidt Volbeat har baseret sin succesformel på en del lånte riffs, leflen for laveste fællesnævner og et mere og mere evident talent for massefor-

førelse. Men man kan ikke diskutere, hvorvidt det virker efter hensigten. Der vil koret af 5000 forførte ganske enkelt overdøve enhver udtalt tvivl.

Arena Fyn, Odense, lørdag:

The Candidate, Entombed og Volbeat

Af Simon Staun
Foto: Morten Groth Schärfe
sim@fyens.dk

13-årig fik kanon koncertdebut

■ Simon Danielsen troede, han skulle i Blockbuster og leje film. I stedet havde hans far planlagt at tage ham med til Volbeats koncert i Arena Fyn

Det var først, da Simon Danielsen så det store banner med Volbeat ved Arena Fyn, han for alvor troede på, han skulle til sin første rigtige koncert. Han havde godt nok undret sig over, at Blockbuster havde en filial så langt væk fra cen-

trum i Odense, men man siger jo ikke sin far imod.

Simon Danielsen har været på Langelandsfestival to gange, men lørdag aften var det et noget andet publikum, han stiftede bekendtskab med.

- Der er ret mange rockertyper herude, så jeg håber ikke, der kommer slåskamp under koncerten, siger Simon Danielsen nervøst, da han træder ind i den proppede arena.

Han har kraftigt ansporet af sin fars store passion for Volbeat anskaffet to af gruppens albummer. Normalt er han ikke så meget til rock, men Volbeat går alligevel an.

- De er megafede og har mange seje numre med gode rytmer. Jeg kan især godt lide "A Warrior's Call", der

er skrevet til Mikkel Kessler. Den tekst kan jeg rigtig godt lide, fortæller Simon Danielsen, inden Volbeat indleder

■ Far Klaus Nielsen er dedikeret fan. Så dedikeret, at han har fået lavet en Volbeat-tatovering på sin ene underarm. Så stor fan er sønnike Simon Danielsen ikke. Endnu.

koncerten med nummeret "The Mirror & The Ripper".

Det står hurtigt klart for ham, at stemningen er noget anderledes end til Langelandsfestivalen.

- Der er langt bedre stemning her i Arena Fyn. Folk går helt amok, og det er sjovt at se på. Desuden er lyden meget bedre, fordi koncerten fore-

går inden for, siger Simon Danielsen, der også er imponeret over sceneshowet.

- Det er en rigtig fed scene, der er bygget, så bandet kan gå ud og spille helt tæt på publikum, fortæller langelænderen, der fik kastet sine første håndtegn midtvejs i koncerten men trods alt ikke gik helt så meget amok som farmand, der headbangede fra start til slut.

Skulle Simon Danielsen give stjerner til Volbeats præstation, er han ikke i tvivl.

- Seks ud af seks stjerner ...

Af Simon Staun
sim@fyens.dk